

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Parallel enforcement of international cartels and its impact on the proportionality of overall punishment

Huizing, P.J.F.

Citation

Huizing, P. J. F. (2021, March 10). *Parallel enforcement of international cartels and its impact on the proportionality of overall punishment*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/3149355>

Version: Publisher's Version

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/3149355>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Cover Page

Universiteit Leiden

The handle <http://hdl.handle.net/1887/3149355> holds various files of this Leiden University dissertation.

Author: Huizing, P.J.F.

Title: Parallel enforcement of international cartels and its impact on the proportionality of overall punishment

Issue date: 2021-03-10

ANNEX 5

SAMENVATTING (DUTCH SUMMARY)

PARALLELE HANDHAVING VAN INTERNATIONALE KARTELS EN HAAR IMPACT OP DE PROPORTIONALITEIT VAN ALGEHELE BESTRAFFING

Dit proefschrift richt zich op de huidige praktijk van parallelle beboeting van internationale kartels vanuit het perspectief van proportionaliteit van algehele bestraffing. Het is gebaseerd op het gecombineerde onderzoek verricht voor de publicatie van zes verschillende artikelen. Vanuit de diverse invalshoeken en door gebruik van verscheidene onderzoeksmethoden wordt in dit proefschrift de volgende onderzoeksvraag behandeld: *Welke invloed heeft parallelle publieke mededingingsrechtelijke handhaving van internationale kartels op de algehele bestraffing van deze kartels en hoe kan en moet proportionele bestraffing worden bewerkstelligd in een wereld gekenmerkt door steeds actievere en wijder verspreide kartelhandhaving?*

Een kwantitatieve analyse van de handhaving van mondiale kartels toont aan dat de wereld inderdaad wordt gekenmerkt door steeds actievere en wijder verspreide kartelhandhaving. De afgelopen drie decennia kennen een indrukwekkende proliferatie van actieve kartelhandhavingsregimes. Dit heeft erin geresulteerd dat mondiale kartels regelmatig onderwerp zijn van parallelle handhaving in meer dan vijf jurisdicties, soms zelfs meer dan tien. Hierdoor wordt niet alleen het aantal handhavingsprocedures voor karteldeelnemers vermenigvuldigd, ook worden de algehele kartelboetes naar nog hogere niveaus gebracht.

De internationale gemeenschap van actieve kartelhandhavers blijft groeien. Desondanks zijn er weinig tekenen die wijzen op een toenemende bereidheid van autoriteiten om meervoudige handhaving van hetzelfde overkoepelende kartelgedrag te beperken. In plaats van het hanteren van een restrictieve uitoefening van hun rechtsmacht lijken autoriteiten eerder geneigd hun extraterritoriale bereik voor het bestraffen van buitenlands kartelgedrag te willen uitbreiden. Vervolg van het algehele kartelgedrag, ook waar het buiten de eigen landsgrenzen plaatsvond, wordt gerechtvaardigd door het argument dat de opgelegde sancties enkel zien op de binnenlandse effecten van het internationale kartel. Maar dit argument is gebaseerd op de aanname dat de inbreuk van het aangaan (en in stand houden) van een kartel bestaat uit verscheidene, losse onderdelen voor elke beïnvloede jurisdictie, en dat het gerechtvaardigd is ieder specifiek onderdeel van het gedrag te bestraffen en af te schrikken door een aparte boete. Karteldeelnemers zullen een dergelijke aanpak vermoedelijk beschouwen als kunstmatig, onterecht en onnodig. Zij zullen de gepleegde inbreuk eerder zien als een en dezelfde internationale overtreding. Landsgrenzen waren waarschijnlijk weinig relevant bij het implementeren van het kartel, waardoor het lastig is uit te leggen waarom enkel het aantal getroffen jurisdicties van invloed zou moeten zijn op de algehele bestraffing.

Onvoldoende afbakening van handhavingsbevoegdheid zorgt ervoor dat *parallelle* kartelhandhaving uitmondt in *overlappende* kartelhandhaving. Dat hoeft op zichzelf de proportionaliteit van kartelboetes nog niet aan te tasten, indien de vervolgende autoriteiten – gezamenlijk of individueel – hun boetes beperken tot hetgeen nodig is voor het bereiken van de algehele doelstellingen van vergelding en afschrikking van het overkoepelende kartelgedrag. De huidige praktijk van bestraffing van internationale kartels wordt daarentegen gekenmerkt door het opeenstapelen van individuele boetes die zijn opgelegd op basis van puur nationaal ingestoken boetebeleid. Daar komt bij dat nationale boeterichtsnoeren en -berekeningsmethodes op zichzelf al op gespannen voet staan met rechtstheoretische opvattingen over proportionele bestraffing, zowel vanuit de vergeldingsleer als vanuit het consequentialisme of de preventieleer. Deze tekortkomingen worden verstrekt wanneer verscheidene nationale boetes op elkaar worden gestapeld bij de bestraffing van internationale

kartelovertreeders. Dit komt bovenop de zorgen die op internationaal niveau ontstaan als gevolg van de afwezigheid van proportionaliteitsoverwegingen die zien op de algehele bestraffing.

Gebaseerd op het onderzoek gepresenteerd in dit proefschrift wordt betoogd dat internationale kartelhandhaving uiteindelijk gericht zou moeten zijn op het nastreven van een effectieve en proportionele bestraffing voor het kartelgedrag als geheel, opgelegd via zo min mogelijk verschillende procedures. Er bestaan verscheidene opties om te voorkomen dat meerdere autoriteiten achter hetzelfde kartelgedrag aangaan. Maar de haalbaarheid van die opties valt te betwijfelen. Er kan daarom worden aangenomen dat parallelle handhaving van internationale kartels voorlopig de realiteit zal blijven. Tegen die achtergrond dienen de parallel vervolgende autoriteiten te streven naar onderlinge afstemming van niet alleen het voorwerp van de respectievelijke handhavingsprocedures maar ook van de hoogte van de opgelegde boetes. Idealiter maakt dergelijke coördinatie het mogelijk dat alle autoriteiten van significant beïnvloede jurisdicties het eens worden over zowel de beoogde algehele bestraffing als over de vertaling daarvan in individuele sancties op nationaal niveau. Hoewel een dergelijke benadering met succes is toegepast bij de internationale handhaving van corruptie, lijkt het vooralsnog zeer lastig en wellicht onmogelijk om te bereiken op het gebied van kartelhandhaving.

Een meer realistisch alternatief vraagt van iedere vervolgende autoriteit een bewuste afweging te maken van de effectiviteit en proportionaliteit van het opleggen van een aanvullende boete, daarbij rekening houdend met straffen die elders al voor dezelfde algehele gedraging zijn opgelegd. Dit betekent niet dat buitenlandse boetes automatisch verrekend moeten worden met de nationaal op te leggen straf. De aanpak vergt enkel van autoriteiten dat zij erkennen dat straffen die elders zijn opgelegd al zullen hebben bijgedragen aan het bereiken van de algehele doelstellingen van vergelding en afschrikking.

De conclusie van mijn proefschrift is daarmee dat algehele proportionaliteit van beboeting van internationale kartels alleen kan worden bewerkstelligd indien autoriteiten rekening beginnen te houden met de mate waarin doelstellingen van vergelding en afschrikking al zijn bereikt door sancties die elders zijn opgelegd. Er zijn enkele hoopgevendende signalen die wijzen op een langzame beweging van de handhavingsgemeenschap in deze richting. Desondanks zullen er nog vele praktische en politieke drempels moeten worden genomen voordat toereikende coördinatie van internationale kartelsancties kan worden bereikt. Maar gelet op de toenemend geglobaliseerde economie en de steeds drukker wordende handhavingsgemeenschap kan niet langer worden vastgehouden aan de huidige status quo van het simpelweg opeenstapelen van nationale boetes zonder rekening te houden met de proportionaliteit van algehele bestraffing.